

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

Η ναυμαχία της Σαλαμίνας

Ο Ξέρξης συνέχισε την πορεία του και έφτασε στην Αθήνα, την οποία όμως είχαν εγκαταλείψει οι κάτοικοί της. Ο ελληνικός στόλος με απόφαση του Θεμιστοκλή έπιασε το στενό της Σαλαμίνας, το οποίο γρήγορα κύκλωσε ο περσικός στόλος. Στη ναυμαχία που έγινε (480 π.Χ.) οι Έλληνες πέτυχαν μια μεγάλη νίκη.

οι τριήρεις:

τα πολεμικά πλοία των αρχαίων Ελλήνων με τρεις σειρές κουπιών

το Αιγάλεω:

βουνό της Αττικής

Ο Ξέρξης, έχοντας χάσει πολλούς στρατιώτες, πέρασε το στενό των Θερμοπυλών και συνέχισε το δρόμο προς την Αθήνα. Η πόλη όμως ήταν άδεια. Οι κάτοικοί της την είχαν εγκαταλείψει. Τα γυναικόπαιδα και οι ηλικιωμένοι είχαν μεταφερθεί για μεγαλύτερη ασφάλεια στα γύρω νησιά, ενώ οι άντρες είχαν μπει στα καράβια έτοιμοι για νέα σύγκρουση.

Στο μεταξύ οι Πελοποννήσιοι ύψωσαν τείχος στον Ισθμό, για να εμποδίσουν τους Πέρσες να μπουν στην Πελοπόννησο. Εκεί διαφώνησαν οι αρχηγοί του στόλου. Ο Σπαρτιάτης Ευρυβιάδης πίστευε πως ήταν καλύτερο ο ελληνικός στόλος να εμποδίσει τους Πέρσες να κάνουν απόβαση στην Πελοπόννησο. Αντίθετα ο Αθηναίος Θεμιστοκλής υποστήριζε ότι η απόκρουση του περσικού στόλου πρέπει να γίνει στο στενό της Σαλαμίνας. Στο μικρό αυτό χώρο οι Πέρσες δε θα μπορούσαν να παρατάξουν όλο το στόλο τους. Τα ελληνικά, εξάλλου, πλοία (τριήρεις), θα μπορούσαν να κινηθούν πιο εύκολα. Έτσι και έγινε. Οι Σπαρτιάτες υποχώρησαν και δέχτηκαν τη γνώμη του Θεμιστοκλή.

Οι αρχηγοί των Περσών, μόλις είδαν τον ελληνικό στόλο να συγκεντρώ-

1. Αθηναϊκή τριήρης σε αναπαράσταση (Πειραιάς, Ναυτικό Μουσείο)

νεται στη Σαλαμίνα, έδωσαν εντολή να κυκλωθεί. Ο βασιλιάς Ξέρξης, βέβαιος για τη νίκη, ανέβηκε σε μια πλαγιά του βουνού Αιγάλεω για να παρακολουθήσει τη ναυμαχία (480 π.Χ.).

Μόλις δόθηκε το σύνθημα της επίθεσης, τα ελληνικά πλοία έπλευσαν με δύναμη προς τα περσικά. Τα πρώτα περσικά πλοία δεν άντεξαν την επίθεση και υποχώρησαν. Το ίδιο έκαναν και τα άλλα, καθώς δεν μπορούσαν να κινηθούν εύκολα στο στενό. Η ναυμαχία κράτησε ως τ' απόγευμα. Οι Πέρσες έφυγαν, ενώ η γύρω θάλασσα είχε γεμίσει από συντρίμια.

Οι Έλληνες έδωσαν τη μάχη σε χώρο που ήξεραν και πολεμώντας γενναία νίκησαν. Αγωνίστηκαν ενωμένοι και κατάφεραν να σώσουν την πατρίδα τους.

παράθεμα 1 Το τέχνασμα του Θεμιστοκλή

Ο Θεμιστοκλής τότε δεν μπορούσε να πείσει τους Αθηναίους με τη λογική, γι' αυτό χρησιμοποίησε ένα τέχνασμα. Παρουσίασε λοιπόν στους συμπολίτες του θεϊκά σημάδια και χρησμούς. Ως θεϊκό σημάδι θεώρησε το περιστατικό με το φίδι, που βρισκόταν στο ναό της Αθηνάς στο Ερέχθειο. Αυτό εξαφανίστηκε εκείνες τις μέρες από το ναό και οι ιερείς έβρισκαν άθικτες τις τροφές που του πρόσφεραν καθημερινά. Ο Θεμιστοκλής εξήγησε ως εξής αυτό το παράξενο γεγονός: είπε πως τάχα η θεά εγκατέλειψε την πόλη τους και τούς έδειχνε το δρόμο για τη θάλασσα. Και το χρησμό επίσης εξήγησε λέγοντας ότι το «ξύλινο τείχος» δε σήμαινε τίποτε άλλο παρά τα πλοία. Στο τέλος επικράτησε η γνώμη του. Έπεισε μάλιστα τους Αθηναίους να μπουέ στα καράβια και να φροντίσει ο καθένας να τακτοποιήσει τα γυναικόπαιδα και τους δούλους όπως μπορούσε. Όταν πήραν επίσημη απόφαση, οι πιο πολλοί Αθηναίοι μετέφεραν τους γονείς τους, τις γυναίκες και τα παιδιά τους στην Τροιζήνα. Οι Τροιζήνιοι τους υποδέχτηκαν φιλόξενα. Στα παιδιά των Αθηναίων επέτρεψαν να κόβουν φρούτα από παντού. Επίσης αποφάσισαν να πληρώνουν μισθούς σε δασκάλους για την εκπαίδευσή τους.

Πλούταρχος, Θεμιστοκλής, 10 (διασκευή)

2. Νόμισμα της Αθηνάς Νίκης. Πάνω στο κράνος έχει κλαδί ελιάς, σύμβολο νίκης (Βερολίνο, Αρχ. Μουσείο).

παράθεμα 2 Σκηνές από τη ναυμαχία

3. Ελληνικό νόμισμα του 1990 μ.Χ. με την παράσταση τριήρους

Στη ναυμαχία σκοτώθηκαν πολλοί από τους Πέρσες και τους συμμάχους τους και λίγοι από τους Έλληνες, γιατί αυτοί γνώριζαν κολύμπι. Έτσι, όταν τα καράβια βούλιαζαν και γλίτωναν, κολυμπούσαν κι έβγαιναν στη Σαλαμίνα. Οι πιο πολλοί από τους βαρβάρους πνίγηκαν, γιατί δεν ήξεραν κολύμπι. Όταν τα καράβια τους άρχισαν να υποχωρούν, τα πιο πολλά βούλιαξαν. Μάλιστα έφταιγε το γεγονός πως εκείνα που βρίσκονταν πιο πίσω, στην προσπάθειά τους να περάσουν μπροστά, για να δείξουν στο βασιλιά ότι πολεμούσαν, έπεφταν πάνω στα δικά τους που υποχωρούσαν. Ο Ξέρξης ήταν πολύ λυπημένος και τα έβαζε με όλους. Καθισμένος στο θρόνο του στο βουνό Αιγάλεω έβλεπε απέναντί του τη Σαλαμίνα και παρακολουθούσε τη ναυμαχία. Αν κάποιος από τους δικούς του πολεμούσε γενναία, ρωτούσε να μάθει ποιος ήταν.....Οι Αθηναίοι μέσα στον πανικό βύθιζαν όσα πλοία μπορούσαν. Όταν κάποια ξέφευγαν από τους Αθηναίους, έπεφταν στους Αιγινήτες.

Ηρόδοτος, Ιστορία, Η', 89-92 (διασκευή)

παράθεμα 3 **Ο φιλόδοξος Θεμιστοκλής**

Λένε μάλιστα πως ο Θεμιστοκλής ήθελε πολύ να αποκτήσει μεγάλη δόξα. Όταν έγινε η μάχη στο Μαραθώνα με τους βαρβάρους, όλοι μιλούσαν για το μεγάλο στρατηγό Μιλτιάδη. Ο Θεμιστοκλής τότε ήταν νέος και λαχταρούσε τα σπουδαία κατορθώματα. Γι' αυτό ζήλεψε και ήταν πολύ σκεφτικός. Τις νύχτες έμενε άπνους και δεν πήγαινε πια στα συνηθισμένα συμπόσια. Οι γνωστοί του παραξε-νεύτηκαν από αυτή την απότομη αλλαγή της ζωής του και, όταν τον ρωτούσαν, εκείνος απαντούσε: «δε μ' αφήνει να κοιμηθώ η δόξα του Μιλτιάδη».

Πλούταρχος, Θεμιστοκλής, 3 (διασκευή)

4. Αντίγραφο προτομής του Θεμιστοκλή

1. Γιατί Θεμιστοκλής ήθελε να συγκρουστούν οι δυο στόλοι στο στενό της Σαλαμίνας;
2. Πώς νομίζεις ότι αισθάνονταν οι Έλληνες μετά τη νίκη τους;